

Szegedre való meghívásáért, kinek adóügyi előadásai az egész kereskedő- és iparos-közönséget igen nagy mértékben érdekelték.

A fontosabb tárgyak sorában napirenden volt a Maros hajózhatóvá tételének és a szegedi kereskedelmi kikötő létesítésének az ügye, amelyet a szegedi Lloyd-társulat április 11-i ülésén szintén **Tonelli Sándor**, kamarai titkár ismertetett. Javaslatára a teljes ülés kimondotta, hogy e kettős kérdést, amellyel a kamara a háború előtt is számos esetben foglalkozott, állandóan napirenden kívánja tartani. A teljes ülés örömmel üdvözli a Lloyd-társulatnak a város által is elfogadott kezdeményezését, hogy az érdekelt törvényhatóságok, kereskedelmi és iparkamarák és a Maros-menti kerületek országgyűlési képviselői egy, Szegeden tartandó nagygyűlésre hívassanak meg az általános érdeklődés felkeltése céljából. Kimondotta a teljes ülés, hogy a tárgyalások számára kézzelfogható alapot kíván szolgáltatni és e célból az idevágó összes anyagot feldolgozza és az ülés összes résztvevőinek rendelkezésükre bocsátja.

Az előadói javaslatához **Reök Iván** országgyűlési képviselő szolt hozzá, kifejtve mindkét ügynek nagy közgazdasági jelentőségét egy Szeged, mint az egész ország szempontjából. Utalt arra, hogy a megejtett számítások szerint a tervezett Duna-Tisza csatorna forgalmának mintegy 40—44 %-át a hajózhatóvá tett Maros fogja szolgáltatni és ezen az alapon reményét fejezte ki, hogy ha a Maros szabályozása gyorsan végrehajtatik, el kell néznie a vitának, hogy a csatornának tiszai torkolata Csongrádra, vagy Szegedre helyeztessék-e. A háború előtt mindkét kérdés megoldása csak csigalépésekben haladt előre és évenként csak oly csekély összegek fordítottak a Maros szabályozására, hogy emberileg belátható időn belül a munkálatok befejezésére nem is lehetett számítani. Gazdasági jövőnk érdekében ennek meg kell változni és gyorsabb ütemet kell vinni az ilyen fontos közgazdasági létesítmények végrehajtásába. Szükségesnek látja felvetni azt a kérdést is, hogy a szabályozással egyidejűleg nem lehetne-e a Maros vizét turbina-berendezéssel erőforrás produkálására is felhasználni, amely Szeged számára olcsó áramot biztosíthatna.

Az elnök köszönetét fejezte ki **Reök Iván**nak értékes felszólalásáért és felkérte, hogy ezirányú működésében a kamarát továbbra is támogassa.

A kereskedelemügyi miniszter felszólítására véleményt mondott a teljes ülés a veneriás betegségek elleni küzdelemről, a vendéglős- és kávéipar szempontjából. Véleményében azt fejezte ki a kamara, hogy a bajt gyökerében csak úgy lehet megátalni, ha az iparhatóságok a prostitúciót palástoló és istápoló vendéglő, kávéház stb. tulajdonosok ellen kiméletlenül járnak el és őket az ipartörvény 155. §-a értelmében ipariüzési joguktól megfosztják. A hatósági munkaközvetítés ügyében kimondta a kamara, hogy szükségesnek látja, hogy a kamarák, amelyeknek székhelyein a kerületi munkaközvetítők felállíthatnak, a szervezetbe intézményszerűen bevonassanak. Véleményt mondott még a teljes ülés a mintaoltalomról, az állatkereskedelmi szavatosságról szóló törvénytervezetekről és foglalkozott a

borkereskedelmi szokványok revíziójának az ügyével is. Több kisebb jelentőségű ügy és kérvény tárgyalása után jóváhagyta a teljes ülés a kamarának és a kamarai nyugdíjalapnak 1916. évi zárszámadását.

Az ülés végzetével **Pálffy Dániel** beltag azt az indítványt terjesztette elő, hogy az elnökség írjon fel a Közélelmezési Hivatalhoz abban az irányban, hogy annak a hónapok óta tartó bizonytalanságnak, amely a paprikakereskedelemben uralkodik s amely a szegedi érdekeltséget rendkívül súlyosan érinti, minél előbb vége vessék. Az elnök válaszában kijelentette, hogy ez irányban már történt intézkedés, mindazonáltal a kamara újból meg fogja sürgetni a rendelet kibocsátását és kérni fogja különösen, hogy a szegedi régi paprikakereskedelemnek érdekei megfelelő védelemben részesüljenek.

Hogyan vált be Szegeden a cipő-makszimálási rendelet.

(Saját tudósítónktól.) Mintegy 10—12 nappal ezelőtt lépett életbe Szegeden a cipő-árak makszimálására vonatkozó kormányrendelet. A rendelet értelmében — mint azt megírtuk már — a cipőkereskedők és cipőkészítők kötelesek áruikon a maximális árat feltüntetni és azt is fölírti, hogy milyen anyagból készült a lábbeli. A rendelet a kereskedő által a nagykereskedőtől, vagy a gyárostól megvásárolt cipő beszerzési árához 21 százalékos hasznot engedélyez hozzászámítani, amennyiben rendes bőrcipőről van szó. A fatápu lábbeliknél csak 17, a luxus, báli, selyem és lakcipőknél pedig 26 százalékos szabad a beszerzési árhoz hozzácsapni. A cipő eladása terén kifejlődött új rendszer élénken foglalkoztatja a közönséget, érdeklődésre tarthat számot tehát a szegedi nagyobb kereskedők által lapunknak szolgáltatott megfigyelés arról: hogyan fogadta a vásárló közönség a makszimálási rendeletet és a gyakorlatban miképpen vált az be.

A „Ha-Ha” cipőgyár szegedi üzletvezetője a következőket mondotta:

— Mi mindig kis százalékkal dolgoztunk és így a makszimálási rendelet nagyon kevés változtatást okozott. Egynehány áru azonban mégis olcsóbb lett 2—3 százalékkal.

— Az üzleti forgalomban a makszimálási rendelet kevés változtatást okozott. — Egyébként a rendelet nagyon hibás és nagy baja az, hogy 400 kisebb gyár és műhely ennek következtében elhatározta üzemének beszüntetését. Így ki fognak fogyni a cipők a forgalomból. Hat százalékos haszon mellett ugyanis nem képesek megtalálni számításait. Általában a mi körünkben az a vélemény, hogy rosszindulatúan kezelték ezt az ügyet; azaz nem szakemberek csinálták, mert máskülönben másként kalkuláltak volna.

A „Hungária-cipőgyár” szegedi üzletvezetője ezeket mondotta:

— Nálunk a makszimálási rendelet értelmében a cipők jóval olcsóbbak lettek. Átlag tizenöt százalékkal kevesebb ma egy cipő ára, mint volt a rendelet életbeléptetése előtt. A gyermekcipők ára azonban a régi maradt.

— A férficipők közül most a legolcsóbb 36 korona és a legdrágább 63 korona 80 fillér.

Ez azonban már elsőrendű minőségű. A legolcsóbb női cipő ma 34 korona 70 fillér és a legdrágább 59 korona 50 fillér. Ez utóbbinak az ára a rendelet életbeléptetése előtt 70 korona volt.

— Az árak csökkenése a forgalomra nézve elég jó hatást gyakorolt, bár a közönség ma még nem értesült arról, hogy ennyivel olcsóbbak lettek a cipők.

— Az árak eddig a cipők talpába voltak bevéssé; most egy kis függő cédulán jelezzük az árakat, minőséget és mindazt, amit a rendelet megkövetel.

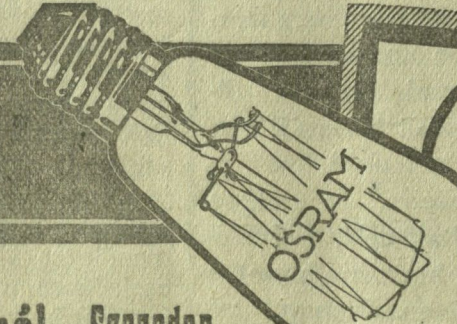
Egy másik nagyobb kereskedő-cégnél a következőket mondták:

— Nálunk a maximális rendelet életbeléptetése előtt is szabott árak voltak és így a mi közönségünk örömmel fogadta a maximális árakat, amelyek egyébként kitűnően beváltak. Egyesek olcsóbbak, mások viszont némileg drágábbak jutottak az áruhoz aszerint, amilyen a lábbeli beszerzési ára volt. Az új rendelet értelmében nálunk a férfi bőrcipő átlagos ára 60—70 korona, a női magas cipőé ugyanennyi, a női félcipőé 40—50 korona. Általában a közönség örömmel fogadta a rendelkezést és mi is szívesen elvégeztük az árfeltüntetési nagy munkáját, mert így meg vagyunk kímélve az alkudozástól és a zaklatástól. Elmondhatjuk, hogy a makszimálás igen hasznos dolog, csak az a kár, hogy már két évvel ezelőtt el nem rendelték. A mi közönségünk igen türelmesen viselkedett már e napokban és a beszerzési árat igazoló számlát nem követelte még. Élénk forgalom volt nálunk, csak az a baj, hogy kevés áru áll a közönség rendelkezésére.

Egy cég amiatt panaszkodik, hogy az új rendelet a kereskedőket megkárosítja. A most raktáron levő áruk még régi beszerzésből származnak és igen drága áron kerülnek a szegedi kereskedőkhöz. A cég szerint a 21 százalékos haszon nagyon csekély akkor, amidőn a budapesti nagykereskedő egy öt kilogrammos csomag csomagolási díját 3 koronában állapítja meg. A tulajdonos állítása szerint a rendelet nem eredményezett a közönség körében nagyobb keresletet az áru iránt. Szerinte az alsóbb néposztálynak még mindig nincs tudomása a makszimálási rendeletről és ép úgy próbál alkudozni, mint ezelőtt.

A skandináv államok kormányainak negyedik konferenciája.

Stockholm, április 20. Megbízható helyről kapott értesülés szerint Stockholm-ban valóban összeül a skandináv államok kormányainak negyedik konferenciája. A Nya Daglight Allehanda szerint a skandináv kormányok stockholmi tanácskozásuk alkalmával a békeközvetítésre nézve ugyan azt az álláspontot foglalják el, mint eddig: tartózkodnak a békeközvetítés kezdeményezésétől, mert azt könnyen tévesen magyarázhatnák, viszont azonban készek mindent megtenni, hogy a béke munkáját megkönnyébbítsék, ha majd a hadviselők alkalmasnak tartják az időt a tárgyalásokra.



Osram

*A bevált fémorácias
izzólámpa*

Kapható Fonyó Sománál Szegeden